

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/270/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7206202147
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7206202147.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudcov JUDr. Andreja Šalatu a JUDr. Jána Slobodníka v spore žalobkyne A.. R. O., X.. XX.X.XXXX, F., R. XX, zast. JUDr. Melániou Knopovou, advokátkou, Košice, Štúrova 20, proti žalovanému A.. J. O., X.. X.X.XXXX, F., E. XX, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Kerecman s. r. o., Košice, Rázusova 1, IČO: 36 588 725, v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II č.k. 15C/15/2006-614 z 2.4.2014

rozhodol:

O d m i e t a odvolanie.
Žalobkyni priznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1.Súd prvej inštancie rozsudkom rozhodol tak, že z vecí patriacich do BSM prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne: 1/ nehnuteľnosť - byt č. 25 na 7. poschodí bytového domu na E. XX Y. F., na parc. č. 3297, evidovanú na LV č. XXXX Katastrálne územie D., vrátane spoluvlastníckeho podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu 2082/100000 v hodnote 31 202,28 €, 2/ osobné motorové vozidlo zn. Fiat Seicento, EVČ: F. 3 319,39 €, 3/ domáce kino zn. Kenwood 0 €, 4/ súprava 2 cestovných kufrov 2 €, 5/ čierna skriňa zn. Roll-door 99,50 €, 6/ zostatok na bežnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX v Tatra banke 24,21 €, 7/ zostatok na účte č.XXXXXXXXXX/XXXX v Slov. sporiteľni 37,06 €, 8/ zostatok na účte č.XXXXXXXXXX/XXXX v Slov. sporiteľni 84,17 €. Spolu veci v hodnote: 34 768,61 €, že z vecí patriacich do BSM prikazuje do výlučného vlastníctva žalovaného: 1/ osobné motorové vozidlo zn. Fábria Combi EVČ: F. XXXCS v hodnote 3 319,39 €, 2/ hudobná veža zn. Phillips 180.- €, 3/ kamera zn. Sony 0 €, 4/DVD prehrávač zn. Logiks 0 €, 5/ nábytková stena mahagónová z detskej izby 66,39 €, 6/ zostatok na bežnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX v Tatrabanke 31,22 €, 7/ zostatok na bežnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX v ČSOB 782,- €, spolu veci v hodnote: 4 379,- €, že žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému na vyrovnanie podielov sumu 15 194,81 € do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a že účastníci konania sú povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne súdny poplatok za konanie o vyporiadanie BSM vo výške 1 174,50 € na účet Okresného súdu Košice II, do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, že účastníci konania sú povinní zaplatiť trovy štátu na účet Okresného súdu Košice II, a to žalobkyňa vo výške 40,51 € a žalovaný vo výške 40,51 €, do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a že o trovách účastníkov konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2.V odôvodnení rozhodnutia uviedol, čo sa žalobkyňa podaným návrhom domáhala, ako sa k návrhu vyjadril žalovaný v podaní doručenom mu 21.6.2006, aké dokazovanie v spore vykonal a, že rozhodol podľa § 101 ods.2 O.s.,p v neprítomnosti žalovaného, ktorý aj keď bol riadne predvolaný na pojednávanie 2.4.2014, neprevzal poštovú zásielku ani v odbernej lehote na E. N., pričom ani polícia žalovanému nemohla doručiť zásielku, nakoľko nemá meno na schránke, ani na zvončeku na tejto adrese, z toho dôvodu mu ustanovil opatrovníka na zastupovanie v konaní (jeho matka odmietla ho zastupovať), po zistení tohto skutkového stavu: Z rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 18C/937/02 zo 6.11.2002, ktorý nadobudol právoplatnosť 19.2.2003, zistil, že bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov konania

založené uzavretím ich manželstva 28.4.1984, bolo súdom zrušené, nakoľko obaja účastníci boli podnikateľmi, žalobkyňa v oblasti stavebníctva a žalovaný v oblasti videopožičovní, že manželstvo bolo rozsudkom Okresného súdu Košice II 14C/6/2005 z 3.4.2007, ktorý nadobudol právoplatnosť 18.8.2008. Konštatoval, že žalovaný v priebehu celého súdneho konania nereagoval adekvátne na viaceré jeho výzvy, sťažoval postup v konaní svojou nečinnosťou, kedy bolo obtiažne zistiť vôbec rozsah a hodnotu vecí patriacich do BSM, pretože so súdom nespolupracoval, vyhýbal sa preberaniu súdnych zásielok doručovaných políciou, aj poštou na adresu bydliska E. XX, F., ktorú sám označil ako adresu na doručovanie zásielok, rovnako túto adresu označila viackrát súdu aj jeho matka, že sa na nej zdržiava, pričom jeho zdravotný stav bol stabilizovaný a dovoľoval sa mu zúčastňovať súdnych pojednávaní, aj vykonávať svoje zamestnanie. Citujúc znenie § 143 O. z. uviedol, že nesporne zistil, že do ich BSM patria byt a 2 motorové vozidlá, trojizbový byt na E. XX Y. F. (označený vo výroku rozsudku), nezahrnul účastníkmi tvrdené a ničím nepreukázané vložené výlučné ich finančné prostriedky na zakúpenie tohto bytu, nemohol uveriť len tvrdeniam bez ich preukázania a vychádzal z toho, že kúpili byt len za spoločné prostriedky. Ďalej uviedol, že pri zisťovaní ceny bytu - nehnuteľnosti vychádzal zo zhodného prejavu vôle účastníkov, keď navrhli, aby súd vyporiadal všeobecnú cenu tohto bytu vo výške 940 000,- Sk, t.j. 31 202,28 €, že motorové vozidlá rozdelil a prikázal do výlučného vlastníctva účastníkov tak, ako ich dlhoročne a doposiaľ užívajú. Skonštatoval, že unimobunku nezahrnul do vyporiadania BSM unimobunku, pretože tá nemá charakter majetku patriaceho do BSM, že ďalšiu spornú položku označenú v návrhu pod č. 5 - DVD a videokazety nachádzajúce sa vo videopožičovni v hodnote 500 000,- Sk, vychádzal po zhodnotení vykonaného dokazovania ohľadom tejto položky zo zhodných tvrdení účastníkov, kedy žalovaný nesúhlasil s hodnotou 500.000.-Sk, ktorú napokon žalobkyňa uviedla v návrhu iba odhadom, že sa zhodli na tom, že videokazety a DVD slúžili podnikaniu žalovaného a boli nakupované zo spoločných peňazí účastníkov, žalovaný sa zriekol všetkých DVD a videokaziet z videopožičovne bez náhrady v prospech žalobkyne, ktorá však o to nejavila záujem, pretože nikdy v požičovni nepodnikala, nemá s tým skúsenosti a ani to nechcela, že napokon v priebehu konania sa zhodli účastníci na tom, aby vyporiadal hodnotu 10 500,-Sk investovanú zo spoločných prostriedkov na zakúpenie prvého videoprehrávača Daewo, že žalobkyňa trvala na tom, aby všetky hnuťelné veci boli prikázané žalovanému, keďže ich užíva 6 rokov, odkedy sa ona odsťahovala z predmetného bytu, že veci označené žalovaným vo vyjadrení k návrhu sú staré veci patriace ešte rodičom žalobkyne, z ktorých niektoré zdedila po smrti svojej matky a užíva ich spoločne s otcom. Ďalej uviedol, čo vyplynulo z výpovede svedka A. E. Š., svedkyne K. O. - matky žalovaného, že v r. 2000 poskytli s manželom ako dar obom účastníkom (nielen žalovanému, ako to sám tvrdil) sumu 50.000.- Sk, aby si účastníci finančne pomohli. Uviedol, vykonal ohliadku predmetného bytu účastníkov 15.4.2013 za ich účasti, pri ktorej bolo zistené, že v byte sa nachádzajú hnuťelné veci patriace do BSM, a to hudobná veža zn. Philips, DVD prehrávač zn. Logiks, čierna skriňa so zrkadlom zn. Roll-door, kamera Sony, nábytková stena mahagón v detskej izbe, chladnička Gorenje a mraznička Samsung, že žalovaný prejavil záujem o prisúdenie predmetného bytu jemu, lebo byt užíva bežne každý druhý deň a žalobkyňa trvala na tom, aby byt prikázal jej, pretože aj z výsledkov ohliadky bytu je zrejmé, že v tomto byte žalovaný nebýva, všetko devastuje, nezabezpečuje starostlivosť o byt, veci sú dolámané a zničené. Citoval znenie § 149 ods.1,3, § 150 O. z., a uviedol, že pri rozhodovaní o tom, ktorému z účastníkov prikáže do výlučného vlastníctva predmetný byt, vychádzal zo zásady účelného využitia veci, zásluhovosti o nadobudnutie veci, postoja účastníkov pri starostlivosti a zabezpečení platieb za tento byt, ako aj schopnosti vyrovnania podielu z BSM. Pre rozhodnutie o tom, komu bude spoločná nehnuteľnosť prikázaná, vychádzal z rozhodujúcich skutočností, že žalobkyňa sa pričínila o jej nadobudnutie (jej zamestnávateľom bol byt pridelený) a aj keď byt neužívala, vyrovnala v byte nedoplatky SBD II., aby zabránila dražbe bytu, teda zaslúžila sa aj o zachovanie tohto bytu na rozdiel od žalovaného, ktorý ako jeden z manželov napriek svojim schopnostiam a možnostiam si počínal nezodpovedne a nepričinil sa, hoci mohol, o zveľadenie spoločného bytu a fakticky poškodzoval spoločný majetok (skutkový stav zistený ohliadkou bytu súdom, kedy bolo jednoznačne zistené, že žalovaný nezabezpečuje náležitú starostlivosť o užívateľnosť tohto bytu, ktorý bol značným spôsobom zdevastovaný, až „zdravotne závadný“), spôsobil vznik dlhov v byte a napokon byt v skutočnosti ani neužíva riadnym spôsobom, o čom svedčia tak výpovede samotných účastníkov, ako aj správy polície a pošty pri doručovaní množstva zásielok žalovanému na E. N. XX Y. F. a napokon aj preukázaná solventnosť žalobkyne v súvislosti s povinnosťou vyplatenia podielu druhému účastníkovi bola dôvodom, pre ktorý prikázal byt žalobkyňi. Vzhľadom na všetky zistené okolnosti, kedy považoval za najobjektívnejšie a najúčelnejšie riešenie, ak výlučnou vlastníčkou predmetného bytu sa stane žalobkyňa. Uviedol, že vyvinul maximálne úsilie na nájdenie takého riešenia, ktoré bude zlučiteľné so všeobecnou predstavou spravodlivosti, že v danom prípade tak postupoval, keď ponechal byt tomu z rozvedených manželov, ktorý si to v

danom prípade zaslúži svojim postojom a záujmom o riadne užívanie nehnuteľnosti, v danom prípade žalobkyne spolu s dcérou účastníkov, preto potreba bytu je u nej väčšia a súčasne podľa jeho názoru i väčšia možnosť využitia tohto bytu do budúcnosti. Do „masy BSM“, do ktorej je potrebné započítať nielen spoločne nadobudnuté veci, ale aj aktíva a pasíva majetku patriaceho do BSM a dokazovaním zistil, že celková hodnota vecí patriacich do BSM predstavuje čiastku 38 188,95 €, zostatok na účtoch v sume 145,44 € u žalobkyne a u žalovaného o zostatok v sume 813,22 €. Po zohľadnení týchto aktív BSM účastníkov v zmysle vyššie uvedeného určil celkovú masu BSM v sume 39 147,61 €. Mal za to, že z § 143 O. z. vyplýva, že z BSM zákon vyníma aj veci, vyňatie ktorých je namieste, aby so zreteľom na spôsob ich nadobudnutia tvorili oddelený (samostatný) majetok manželov, že účastníci sa v priebehu konania dohodli na sume 10 500,- Sk, t.j. 348,54 €, ktorá bola zo spoločného majetku vynaložená na osobný majetok žalovaného (nákup videoprehrávača Daewo). Z toho potom vyplýva, že podiel jedného z účastníkov podľa zásady rovnosti podielov na mase BSM predstavuje sumu 19 573,80 €. Keďže žalobkyňa pripadla do vlastníctva veci v celkovej hodnote 34 768,61 € a má dostať podiel 19 573,80 €, rozdiel činí sumu 15.369,08€, ktorú by mala vyplatiť odporcovi na vyrovnanie ich podielov, že z tejto sumy však je potrebné odpočítať náhradu polovice investovaných spoločných prostriedkov do výlučnej veci žalobkyne v sume 174,27 € a tak výplatný podiel pre žalovaného predstavuje 15 194,81 €, ktorý je povinná žalobkyňa vyplatiť žalovanému tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku. Keďže žalovanému sa dostali do vlastníctva veci v celkovej hodnote 4 379,- € a podiel žalovaného ako jedného z účastníkov na mase BSM predstavuje tiež čiastku 19 573,80 €, rozdiel predstavuje podiel žalovaného na mase BSM, ktorý mu má žalobkyňa vyplatiť, t.j. 15 194,81 €. O súdnom poplatku za konanie o vyporiadanie BSM, rozhodol v zmysle § 2 ods.2 písm. c/ zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch uložil obom účastníkom povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne súdny poplatok vo výške 1 174,50 €, t.j. 3 % zo sumy 39 147,61 €, predstavujúcej hodnotu všetkých vecí patriacich do BSM. Za podanie správy v súvislosti s vyplatením poplatkov Slovenskej sporiteľne, a.s., Tatra banke a ČSOB, a.s. vznikli trovy štátu v celkovej výške 81,08 € (25,73 € + 23,68 € + 31,61 € , ktoré uložil účastníkom v zmysle § 148 ods.1 O.s.p. zaplatiť spoločne, každému z nich rovnako vo výške 40,51 € a o trovách účastníkov konania si vyhradil rozhodnutie na samostatné uznesenie, o ktorých rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

3. Žalovaný napadol rozsudok odvolaním z 8.10.2014 doručené súdu 9.10.2014, v ktorom uviedol, že v označenej právnej veci pri nahliadnutí do súdneho spisu si 26.9.2014 prevzal rovnopis rozsudku z 2.4.2014 s vyznačenou doložkou právoplatnosti, z ktorej vyplýva, že rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 31.5.2014, že uvedený rozsudok jemu doručený nebol a účinky doručenia rozsudku opatrovníkovi nenastali. Oznamoval konajúcemu súdu, že 1.10.2014 udelil plnomocenstvo na zastupovanie v tomto konaní ADVOKÁTSKEJ KANCELÁRII JUDr. Peter Kerecman, s. r. o., Košice, Rázusova 1, IČO: 36 588 725. (originál plnomocenstva na zastupovanie v konaní predložil v prílohe). Proti uvedenému rozsudku podal podľa § 205 ods.2 písm. a) v spojení s § 221 ods.1 písm. f) O.s.p., teda preto, že účastníkom konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a v spojení s § 221 ods.1 písm. h) O.s.p., teda preto, že súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav podľa §205 ods.2 písm. d) O. s. p., teda preto, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a z dôvodu podľa § 205 ods.2 písm. f) O.s.p., teda preto, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, ako aj podľa § 205 ods.2 písm. b/ O.s.p., teda preto, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci odvolanie, ktorým žiada Krajský súd v Košiciach, aby napadnutý rozsudok podľa § 221 ods.1 písm. f), h) a § 221 ods.2 O.s.p. zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a toto svoje odvolanie nasledovne odôvodnil: I. Súd uznesením č.k. 15C/15/2006-609 z 14.3.2014 ustanovil žalovanému opatrovníka E.. Š. E.Á., vyššieho súdneho úradníka Okresného súdu Košice I, a rozhodnutie odôvodnil tým, že pobyt žalovaného nie je známy, že uznesenie nadobudlo právoplatnosť 1.4.2014. Citujúc znenie § 29 ods.2 O.s.p., konštatoval, že pre ustanovenie opatrovníka žalovanému neboli splnené podmienky podľa § 29 ods.2 O.s.p., keďže žalovaný sa po celú dobu prvostupňového konania zdržiaval na adrese E. XX Y. F., kde preberal písomnosti súdu, hoc pri doručovaní niektorých zásielok žalovanému sa vyskytli problémy, a nebol v mieste doručovania zastihnutý. Navyše po ustanovení opatrovníka žalovanému, bola súdu 18.3.2014 doručená správa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, odboru poriadkovej polície, obvodného odd. P Z Košice Sídlisko KVP z 15.3.2014, podľa ktorej pri doručovaní zásielky žalovanému bolo previerkou na adrese E. XX, F. zistené, že žalovaný býva na 7. poschodí ale ani po opakovaných pokusoch nebol zastihnutý. Ďalej citoval § 29 ods.4 O.s.p., a mal za to, že za tejto situácie, mal súd uznesenie o ustanovení opatrovníka v súlade s § 29 ods.4 O.s.p. zrušiť. Konajúci súd však uznesenie o ustanovení opatrovníka nezrušil, naďalej konal s opatrovníkom, na pojednávanie nariadené

na 2.4.2014 predvolal opatrovníka, pričom žalovaného na pojednávanie na tento termín pojednávania riadne a včas nepredvolal, súd napadnutý rozsudok doručil následne opatrovníkovi a na jeho prvopis vyznačil doložku o právoplatnosti. Citoval znenie § 158 ods.2, § 204 ods.1 prvá veta, § 206 ods.1 O. s. p. a uviedol, že vzhľadom „k tomu“, že pobyt žalovaného bol súdu známy, neboli 6.5.2014 splnené zákonné podmienky pre doručenie rozsudku z 2.4.2014 opatrovníkovi a preto je doručenie rozsudku opatrovníkovi neúčinné. Účinky doručenia písomného vyhotovenia rozsudku podľa § 158 ods.2 O.s.p. nastali 26.9.2014, kedy žalovaný rovnopis rozsudku osobne prevzal a v ten deň začala žalovanému plynúť aj lehota na podanie odvolania (§ 204 ods.1 O.s.p.). II. Súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci: 1./ súd nedostatočne zistil skutkový stav veci a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď byt na E. N.. XX v Košiciach prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne, pričom nezohľadnil zistenú skutočnosť, že žalobkyňa býva na Triede SNP 62 v Košiciach spolu s plnoletou (28 ročnou) dcérou, ktorá je riadne zamestnaná a má pravidelný príjem. Naopak z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalovaný nemá kde bývať, v súčasnosti po tom, čo mu žalobkyňa znemožnila užívanie sporného bytu, v ktorom do toho času býval, je nútený bývať u rodičov. Žalovaná pritom býva v byte, ktorý je vo vlastníctve jej otca a ktorý býva oddelene od žalobkyne v byte na Skladnej č. 23 v Košiciach, ktorý má tiež vo svojom výlučnom vlastníctve. Z uvedeného dôvodu žalovaný s prikázáním bytu na E. N.. XX Y. F. žalobkyňi nesúhlasí a žiada aby bol byt na E. XX Y. F. prikázaný do vlastníctva žalovaného, ktorý žalobkyňu v prináležiacom podiele vyplatí. III. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Cdo 113/2000 (pri zisťovaní ceny nehnuteľnosti, ktorá tvorí predmet bezpodielového spoluvlastníctva manželov, treba vychádzať z jej všeobecnej ceny určenej v závislosti od situácie na trhu s nehnuteľnosťami v danom mieste a čase, ku ktorému sa bezpodielové spoluvlastníctvo manželov vyporiadava) a podľa neho cena bytu na E. N.. XX Y. F. nebola spoľahlivo ustálená, keďže si vyžiadal správu o cene nehnuteľnosti od dvoch realitných kancelárií a to k 6.11.2002 a k 19.2.2003 a na zistenie všeobecnej ceny nehnuteľnosti ku dňu, ku ktorému sa bezpodielové spoluvlastníctvo manželov vyporiadava, nenariadil znalecké dokazovanie. 2. / nesúhlasí s tým, že finančné prostriedky, ktoré patrili do BSM a ktoré investovali do chaty pri Ružínskej priehrade, ktorá je v podielovom vlastníctve žalobkyne a otca žalobkyne, a záhrady v lokalite Čičky sa pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov nezohľadnili. Poukázal na to, že 29.1.2014 bol ako svedok vypočutý do zápisnice mimo pojednávania otec žalobkyne - Jozef Horváth. Napriek tomu, že išlo o svedeckú výpoveď, v ktorej sa svedok vyjadril aj k tvrdeniam žalovaného o investovaní prostriedkov patriacich do BSM, súd o tomto termíne výsluchu svedka jeho neinformoval, čím mu bola postupom súdu odňatá možnosť zúčastniť sa výsluchu svedka a klásť mu otázky. 3./ naďalej trvá na vyporiadaní finančných prostriedkov vo výške 125.000,- Sk, ktoré patrili do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a ktoré žalobkyňa vložila niekedy v rokoch 2001 - 2002 na účet dcéry F. O., X.. XX.X.XXXX, vedený v TATRA BANKA a.s., čím sa súd dostatočne nezaoberal. 4. / Pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov súd nevyporiadal hnutelné veci, ktorých vyporiadania sa domáhal vo svojom podaní doručenom súdu 21.6.2006 a to trezor, zbierku pamätných mincí a bankoviek a strelnú zbraň. V rámci konania nebola ustálená hodnota uvedených vecí a to k 19.2.2003. III. Odvolací dôvod spočívajúci v tom, že žalovanému bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom je daný tým, že - nebol riadne a včas predvolaný na pojednávanie nariadené na 2.4.2014, - nebol informovaný o termíne výsluchu 29.1.2014 svedka E. P. - otca žalobkyne, čím mu bola odňatá možnosť klásť mu otázky rozsudok súdu je nedostatočne odôvodnený a nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov. IV. Nedostatočne odôvodneným je rozsudok súdu preto, že súd dostatočným spôsobom v napadnutom rozhodnutí neobjasnil svoje rozhodnutie, pokiaľ ide o tieto otázky - prečo prikázal byt na E. N. XX Y. F. do výlučného vlastníctva žalobkyne a to napriek tomu, že žalovaný nemá kde bývať a žalobkyňa má bytovú otázku vyriešenú, - prečo sa pri vyporiadaní majetku BSM nezaoberal vyporiadaním hnutelných vecí a to trezoru, zbierky pamätných mincí a bankoviek a strelnou zbraňou, ktorých vyporiadania sa domáhal, - prečo sa súd nezaoberal sumou vo výške 125.000,- Sk, ktorú zo spoločných prostriedkov vložila žalobkyňa na účet dcéry F. O., X.. XX.X.XXXX, vedený v TATRA BANKA a.s. v rokoch 2001- 2002, - prečo pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov nezohľadnili finančné prostriedky, ktoré patrili do BSM a ktoré boli investované do chaty pri Ružínskej priehrade, ktorá je v podielovom vlastníctve žalobkyne a otca žalobkyne, a do rekonštrukcie záhrady v lokalite Čičky. V. Na základe vyššie uvedeného žiada, aby odvolací súd podľa § 221 ods.2 O.s.p. vydal toto uznesenie, že zrušuje rozsudok z 2.4.2014 a vracia vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a žalovaný si uplatňuje trovy odvolacieho konania, ktoré pozostávajú zo súdneho poplatku za podané odvolanie a z trov právneho zastúpenia vo výške 867,79 eur za 2 úkony právnej služby - prevzatie a príprava, podanie odvolania (2 x 353,54 eur, 2x RP á 8,04 eur, 20% DPH vo výške)

4. Žalobkyňa 21.11.2014 doručila vyjadrenie k odvolaniu žalovaného (č. I. 658), v ktorom navrhla, podľa § 218 ods.1 písm. a/ O. s. p., ho odmietnuť, lebo bolo podané oneskorene, a súčasne si voči žalovanému si uplatnila právo na náhradu trov právnej služby v odvolacom konaní, a to za dva úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastupovania vrátane prvej porady s klientkou a podanie vyjadrenia ku odvolaniu žalovaného z 8.10.2014, spolu teda 2 x 353,54,- eur, 2x režijný paušál a 8,04,- Eur, t.j. 723,16,- eur. Uviedla, že nezakladá sa na pravde, že by rozsudok z 2.4.2014, nebol doručený žalovanému. Konajúci súd postupoval vo veci v intenciách § 47 ods.2 O. s. p.. Predmetné ustanovenie procesného predpisu upravuje všeobecne postup pri doručovaní písomnosti určených do vlastných rúk. Podľa zákona treba doručiť do vlastných rúk, mimo iných písomnosti, aj rozsudok podľa § 158 ods.2 O. s. p.. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia zákona, ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát zásielku počas jej uloženia nevyzdvihne, považuje sa deň, kedy bola zásielka vrátená súdu, za deň doručenia zásielky, i keď sa adresát o uložení nedozvedel. Podľa komentára k § 46 bod 4 O. s. p., jednou z podmienok fikcie doručenia je, že adresát nebol zastihnutý, hoci sa zdržuje v mieste doručenia. Nevyžaduje sa, aby adresát bol v mieste doručenia sústavne prítomný, stačí, aby sa v čase doručenia písomnosti v mieste doručenia zdržiaval aspoň po určitý čas, teda stačí, že adresát má možnosť oboznámiť sa s oznámením doručovateľa podľa ustanovení O. s. p., že zásielku mu príde doručiť znova, a to v deň a hodinu uvedenú v oznámení, resp., že zásielku uložil na pošte. Podmienky účinného náhradného doručenia vyjadrené v § 47 ods.2 O. s. p. „hoci sa v mieste doručenia zdržuje, je potrebné vykladať tak, že adresát sa v čase doručenia zásielky zdržuje na území obce, mesta, v ktorom má bydlisko, nezdržiava sa mimo obce, mesta, na dovolenke, na liečení, na pracovnej ceste, teda má možnosť oboznámiť sa s oznámením doručovateľa. Tu komentár poukazuje na rozsudok NS SR sp. zn. 4 Sž 35/02 a citovala z jeho odôvodnenia. Adresát sa „zdržiava v mieste doručenia písomnosti,“ aj vtedy, keď v čase doručenia zásielky nie je fyzicky prítomný v mieste doručenia. Stav zdržiavania sa adresáta v mieste doručenia nenarušuje taká jeho neprítomnosť v mieste doručenia, ktorá vyplýva z adresátom zvolenej organizácie bežného pracovného dňa a nezakladá dôvod brániaci mu prevziať alebo vyzdvihnúť doručovanú zásielku. Inak povedané, nevyžaduje sa, aby adresát bol v mieste doručenia sústavne, stačí, aby sa v čase doručenia písomnosti v mieste doručenia zdržiaval aspoň po určitý čas, teda stačí, že adresát má možnosť oboznámiť sa s oznámením doručovateľa urobeným podľa O. s. p., že zásielku uložil na pošte, resp., že zásielku mu príde doručiť znova v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Poukázala na to, a vyplýva to aj z dôkazného prostriedku, fotokópie poštovej obálky, v ktorej bol žalovanému doručovaný do vlastných rúk, s opakovaným doručením, rozsudok OS Košice II. sp. zn. 15 C 15/2006 zo dňa 2.4.2014, čo žalovaný v odvolaní rezolútne odmieta. V tomto smere zavádzal žalovaný aj Okresný súd Košice II. v konaní sp. zn. 28 C 168/2014, ktorý súd mal rozhodnúť o jeho návrhu na vydanie predbežného opatrenia, ktorým by, do času právoplatného skončenia konania o vyporiadanie BSM účastníkov, vedeného pred Okresným súdom Košice II. pod sp. zn. 15 C 15/2006, uložil jej, povinnosť strpieť užívanie bytu č. XX X. E. XX Y. F., spolu so zodpovedajúcim spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu č.s. 1186, zapísaného na katastri nehnuteľností na LV č. XXXX pre kat. územie D., povinnosť zdržať sa zásahov do užívania týchto nehnuteľností odporcom a tiež povinnosť odovzdať žalovanému kľúče Dôkaz: spis OS Košice II. sp. zn. 28 C 168/2014 Rozsudok bol Okresným súdom Košice II., prostredníctvom Pošty Košice 012 doručovaný žalovanému neúspešne 9.5.2014 s tým, že mu bolo oznámené, že sa mu zásielka bude opakovane doručovať 12.5.2014 v čase uvedenom v oznámení o opakovanom doručení zásielky. Keďže aj tento pokus doručovateľa o doručenie zásielky do vlastných rúk žalovanému ostal bezvýsledným, uložil doručovateľ zásielku na pošte, a to 12.5.2014 s tým, že táto zásielka nebola prevzatá odporcom v odbernej lehote, keď jej posledný deň pripadol na piatok, a tak bola zásielka vrátená konajúcemu súdu 2.6.2014. Dôkaz: fotokópia poštovej obálky s doručenkou do vlastných rúk, s opakovaným doručením, s potvrdením, že zásielka nebola prevzatá adresátom A.. J. O., X. XXXX v odb. odbernej lehote, a že bola 2.6.2014 vrátená konajúcemu súdu. Konajúci súd ustanovil žalovanému opatrovníka na preberanie súdnych zásielok, a to z dôvodu, že žalovaný počas celého konania bezdôvodne nepreberal súdne zásielky, a aj keď sa zdržiaval na E. XX Y. F., tieto zásielky nepreberal, a museli mu byť doručované OO PZ Košice Sídliisko KVP. Prvá zásielka, ktorá bola A.. O. doručovaná, išlo o uznesenie vo veci vyporiadania BSM z 8.3.2006 + návrh na začatie konania vo veci vyporiadania BSM, ktorý bol konajúcemu súdu predložený 6.2.2006, ktorú zásielku O., ani pri opakovanom doručovaní 13.4.2006 neprevzal, prevzal ju do vlastných rúk až 12.6.2006, keď mu bola doručovaná prostredníctvom OO PZ Košice Sídliisko KVP, dôkaz sa nachádza v spise. Už predvolanie na pojednávanie zo 7.11.2007 bolo uložené na

pošte, keď ho O. t riadne neprevzal. Zásielku, predvolanie na pojednávanie na 7.11.2007, z 13.9.2007, nebolo možné doručiť žalovanému ani prostredníctvom polície. Na tomto pojednávaní uviedla, že sa žalovaný vyhýba preberaniu zásielok v mieste svojho trvalého bydliska na E. XX Y. F., a žiadala, aby mu boli súdne zásielky doručované ku rodičom na O. X Y. F., alebo na stanovišti taxíkov MAXI TAXI. 13.6.2008 sa opäť nedostavil na pojednávanie, súd nariadil jeho predvedenie na pojednávanie, ktorého termín bol vytýčený na 24.9.2008. Eskortná služba v tento deň oznámila konajúcemu súdu, že na predchádzajúce pojednávanie O. nemohol byť predvedený, lebo im neotváral dvere na E. XX Y. F.. Predvolanie na pojednávanie, ktorého termín bol vytýčený na 4.9.2009, bolo A.. O. doručované 3 x, pričom zo správy doručovacej pošty vyplýva, že zásielka nebola prevzatá v odbernej lehote. Na tomto pojednávaní uviedla, že aj keď sa A.. O. B. X. E. XX v F., zásielky doručované prostredníctvom pošty nepreberá. Ing. Firment neprebral ani zásielku zo septembra 2009, tá bola uložená na pošte 2.10.2009. Pojednávanie vytýčeného na 11.11.2009 sa A.. O. nezúčastnil, doručenie predvolania bolo u neho vykázané uložením na pošte. Zásielka doručovaná A.. O. cestou jeho zamestnávateľa, sa vrátila, ako neprevzatá, 24.11.2009. Upovedomenie o odročení pojednávania na 20.1.2010, A.. O. neprevzal ani na E.P. XX Y. F., ani to, ktoré mu bolo doručované prostredníctvom zamestnávateľa. Pojednávanie, ktorého termín bol stanovený na deň 20.1.2010 sa neuskutočnilo, lebo A.. O. opäť neprevzal predvolanie., resp. upovedomenie o odročení pojednávania. Na pojednávanie, ktorého termín bol určený na deň 9.6.2010, sa žalovaný nedostavil, a jeho otec J. O., ktorý sa na pojednávanie dostavil, sám uviedol, že na pojednávanie bol predvolaný syn, a nie on, a že A.. J. O., žalovaný, sa tak mal vyjadriť pred ním. Išlo o ďalšiu obštrukciu zo strany žalovaného, a jeho zavinením vznikali v konaní bezdôvodné prieťahy, a tým boli porušované jej ústavné práva a práva podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. 12.1.2011 bola žalovanému uložená povinnosť, pod hrozbou uloženia pokuty, do 30 dní predložiť dôkazy na svoje tvrdenia ohľadom rozsahu a hodnoty vecí patriacich do BSM. 12.2.2011 žalovaný adresoval súdu žiadosť o predĺženie lehoty, lebo sa mu nepodarilo nájsť si právneho zástupcu. Na pojednávaní 25.3.2011 sa žalovaný opäť nezúčastnil, súd nemal u neho vykázané doručenie predvolania. Na 11.5.2011 mal súd vykázané doručenie predvolania uložením na pošte. Predvolanie bolo doručované na E. XX Y. F.. Predvolanie na pojednávanie 1.7.2011 prevzal žalovaný na stanovišti taxislužby MAXI TAXI na Kasárenskom námestí, a to 1.6.2011. Na pojednávaní konanom 1.7.2011 žalovaný uviedol, že súd mu môže doručovať zásielky ku jeho rodičom na O. X Y. F.. A.. O. uviedol, že si podal žiadosť o poskytnutie právnej pomoci zo strany Centra právnej pomoci. Bez právneho zástupcu sa vo veci nechcel vyjadrovať. Uznesením z 12.10.2011 súd uložil žalovanému poriadkovú pokutu vo výške 100,- eur z dôvodu, že sa nedostavil na pojednávanie zo 12.10.2011, bez riadneho ospravedlnenia, aj keď vzal termín pojednávania na vedomie 1.7.2011, a bol upozornený na možnosť uloženia pokuty a citovala z jeho odôvodnenia. 13.2.2013 sa žalovaný opäť nezúčastnil pojednávania, s tým, že jeho predvolanie na pojednávanie mal súd vykázané uložením na pošte. 3.4.2013 na pojednávaní žiadal žalovaný doručovať všetky zásielky na E. XX Y. F.. Na tomto pojednávaní A.. O. klamal konajúcemu súdu, keď uviedol, že nemá vedomosť o tom, že H.. H. M. odstúpila od Zmluvy o poskytovaní právnych služieb a odmene za právne služby z 9.11.2011 Dôkaz : oznámenie H.. M. zo dňa 17.1.2013, č.l. 505 spisu. 13.4.2013 A.. O. opäť maril pokus o doručenie zásielky, kde sa mu oznamuje, že 15.4.2013 sa uskutoční ohliadka bytu, ktorý bol predmetom vyporiadania zaniknutého BSM. Na pojednávaní 29.5.2013 A.. O. oznámil súdu, že zatiaľ nemá žiadneho právneho zástupcu a uvažuje o tom niekoho si zvoliť. Nájde si advokáta, ktorého si chce zvoliť, nebude to riešiť prostredníctvom Centra právnej pomoci. Súd na pojednávaní poukázal na to, že vo svojom vyjadrení označil finančné prostriedky vynaložené na zveľadenie záhradky s chatkou na Čičkách s tým, že boli tam vykonané rozsiahle úpravy a vynaložilo sa 295 000,- Sk, ktoré tvrdenie ničím doposiaľ neprekázal. Zároveň uviedol, že nehnuteľnosť bez jeho súhlasu a vedomia predala. Súd uznesením uložil žalovanému lehotu v trvaní 15 dní, a to pod hrozbou uloženia ďalšej poriadkovej pokuty, na predloženie všetkých listinných dôkazov na jeho tvrdenia počas celého konania, ktoré súdu doposiaľ nepredložil, napriek viacerým výzvam súdu, v opačnom prípade súd nebude na jeho tvrdenia prihliadať. Tiež mu uložil označiť bližšie jeho účet v ČSOB, a.s. Na ďalšie pojednávanie vytýčené na 29.1.2014, sa žalovaný nedostavil. U žalovaného nemal súd vykázané doručenie predvolania. Zásielka doručovaná poštou sa súdu nevrátila, od OR PZ v Košiciach došla 23.1.2014 správa o doručovaní zásielky žalovanému políciou s tým, že zásielka nebola doručená z dôvodu opakovaného nezastihnutia A.. O. na adrese trvalého bydliska. Na tomto pojednávaní, po tom, čo bola oboznámená so správou polície, že sa nepodarilo ani v septembri 2013 doručiť zásielku žalovanému s tým, že žalovaný na uvedenej adrese síce býva, ale zatajuje sa a neotvára dvere. Previerkou polície na Kasárenskom námestí v Košiciach, kde majú stanovište taxíky MAXI TAXI, a kde by mal A.. O. údajne pracovať v taxislužbe MAXI TAXI, sa tohto nájsť nepodarilo, vyjadrila, aby mu súd formálne ustanovil opatrovníka v osobe jeho matky K. O., ktorá bude za neho preberať súdne zásielky. A.. O. si nesplnil ani jednu z

povinností, ktoré mu boli uložené uznesením súdu zo 29.5.2013. Tieto povinnosti mu boli uložené pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty. Vo veci ustanovenia K. O. za opatrovníčku synovi A.. O., táto listom zo 20.2.2014, osobne doručeným na súd toho istého dňa, súdu oznámila, že jej syn A.. J. O. sa zdržiava na E. XX Y. F., a ona nesúhlasí, aby mu bola ustanovená súdom za opatrovníčku. Čo sa týka predvolania na pojednávanie na 2.4.2014, ktoré predvolanie je z 13.2.2014, na str. 606 súdneho spisu sa nachádza dôkaz, správa z doručovacej pošty, že zásielka bola pre A.. O. doručovaná na E. XX Y. F. 18.2.2014, opakované doručovanie zásielky bolo realizované 19.2.2014, a v tento deň bola zásielka uložená na pošte, a následne sa vrátila súdu, ako neprevzatá v odbernej lehote. Súd v zápisnici z pojednávania 2.4.2014, veľmi správne vyhodnotil situáciu, že u žalovaného je doručenie predvolania vykázané uložením na pošte. Ako už vyššie uvádzala, všetky zásielky súdu boli A.. O. doručované na adresu jeho trvalého bydliska, na E. XX Y. F., kde ich však A.. O. zámerne nepreberal. Tak to bolo aj s doručovaním rozsudku Okresného súdu Košice II. sp. zn. 15 C 15/2006 z 2.4.2014, ktorá zásielka bola doručovaná žalovanému, ako zásielka do vlastných rúk, s opakovaným doručením, v zmysle § 47 ods.2 O.S.P., kde sa vo vete tretej ustanovenia zákona hovorí, že ak si adresát zásielku počas jej uloženia nevyzdvihne, považuje sa deň, kedy bola zásielka vrátená súdu, za deň doručenia, i keď sa adresát o uložení nedozvedel. V jej prípade bola zásielka vrátená konajúcemu súdu 2.6.2014, čo je prvý pracovný deň po ukončení úložnej doby zásielky na doručovacej pošte. Na základe vyššie uvedeného nemá dojem, že by postupom súdu bola odňatá možnosť žalovanému konať pred súdom. Naopak žalovaný svojím postupom v konaní spôsoboval prieťahy v súdnom konaní, ktoré trvalo, výlučne jeho zavinením, vyše osem rokov, a jej bolo jeho postupom zasiahnuté do môjho ústavného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov zaručeného mi v čl. 48 ods.2 Ústavy SR a práva na prejednanie mojej záležitosti v primeranej lehote zaručené čl. 6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Z vyššie uvádzaných dôvodov nemá otázka ustanoveného opatrovníka žalovanému právny význam. Konajúci súd síce uznesenie o ustanovení opatrovníka nezrušil, naďalej konal s opatrovníkom, aj keď iba formálne, na pojednávanie nariadené na 2.4.2014 ho aj predvolal, pričom na pojednávanie riadne a včas predvolal aj žalovaného, viď predložený dôkaz na str. 606 spisu a oznámenie o uložení zásielky z 18.2.2014. Opatrovník sa na pojednávaní nezúčastnil. Rozsudok z 2.4.2014 bol žalovanému A.. O. riadne doručovaný a doručený 2.6.2014, plne v zmysle § 47 ods.2 O. s. p.. Z vyššie uvedených dôvodov sa domnieva, že neexistuje odvolací dôvod spočívajúci v tom, že by žalovanému bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, ktorý je podľa právneho zástupcu odporcu daný tým, že žalovaný údajne nebol riadne a včas predvolaný na pojednávanie nariadené na 2.4.2014, opak vyplýva z dokazovania a je preukázaný dôkazmi, žalovaný nebol informovaný o termíne výsluchu svedka E. P. 29.1.2014, čím mu bola odňatá možnosť klásť svedkovi otázky. Keby sa žalovaný dostavil na pojednávanie 29.1.2014, kde bol riadne a včas predvolaný, dozvedel by sa o termíne výsluchu svedka. Žalovaný dal prednosť rôznym obštrukciám, a keďže zásadne sa nezúčastňoval pojednávani a nepreberal súdne zásielky, nemal ako sa dozvedieť o termíne výsluchu svedka. Ak odvolací dôvod, podľa žalovaného, že mu postupom súdu I. stupňa bola údajne odňatá možnosť konať pred súdom, je daný aj tým, že rozsudok je údajne nedostatočne odôvodnený a nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, poukázala na to, že žalovaný, napriek uloženej povinnosti, uloženej mu pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty, a to uznesením súdu zo 29.5.2013, do právoplatného skončenia konania nepredložil ani jeden listinný dôkaz na svoje tvrdenia počas celého konania, ktoré súdu nepredložil napriek viacerým výzvam. Tu ho súd upozornil, že ak dôkazy nepredloží v lehote 15 dní, nebude na jeho tvrdenia prihliadať. Uvedené uviedla v tej súvislosti, že podľa tvrdenia žalovaného v odvolaní, súd nedostatočne odôvodnil rozsudok zo 2.4.2014, keď nezohľadnil finančné prostriedky, ktoré údajne patrili do BSM a ktoré boli údajne investované do chaty pri Ružine, ktorá je v podielovom spoluvlastníctve jej a jej otca, čo nie je pravdou, a do rekonštrukcie záhrady v lokalite Čičky.

5. Žalovaný k vyjadreniu žalobkyne sa vyjadril podaním doručeným súdu 4.3.2015 (č. I. 672 b), v ktorom uviedol nasledovné: Žalobkyňa vo vyjadrení uviedla, že rozsudok OS Košice II zo 2.4.2014 sp. zn. 15C/15/2006 bol žalovanému doručovaný do vlastných rúk 9.5.2014 a po neúspešnom opakovanom doručovaní a uložení na pošte 12.5.2014, bol rozsudok podľa § 47 ods.2 O.s.p. doručený žalovanému 2.6.2014, kedy sa zásielka vrátila na súd. Ďalej uviedla, že na fikciu doručenia nie je potrebné, aby bol adresát v čase doručenia písomnosti fyzicky prítomný v mieste doručovania, stačí ak má možnosť oboznámiť sa s oznámením doručovateľa. Citoval znenie § 158 ods.2, § 49 ods.1 prvá veta, § 31 O.s.p. a z Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IIL ÚS 249/08 z 28.10.2008. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že rozsudok bol žalovanému doručovaný 9.5.2014 do vlastných rúk a v zmysle fikcie doručenia aj 2.6.2014 doručený, žalovaný uvádza, že iba opatrovníkovi, ktorého konajúci súd 14.3.2014 uznesením č.k 15C/15/2006-609 ustanovil za zástupcu žalovanému, sa v zmysle § 158 ods.2 v spojení s § 31 O.s.p. doručujú všetky písomnosti vrátane meritórneho rozhodnutia s účinkami riadneho

doručenia. Ak má účastník zástupcu pre celé konanie, súd je povinný (až na zákonom stanovené výnimky) všetky písomnosti doručovať výlučne tomuto zástupcovi, ktorý je jedine splnomocnený na prijímanie zásielok. Ak súd doručuje zásielku účastníkovi, hoci mal správne doručovať výlučne jeho zástupcovi, ide o neúčinné doručenie bez právnych následkov. Iba zástupca pre celé konanie, či už ide o splnomocneného zástupcu v zmysle § 49 ods.1 O.s.p. alebo ustanoveného zástupcu podľa § 31 O.s.p. (vrátane opatrovníka), je totiž v takýchto prípadoch oprávnený účinne preberať písomnosti za účastníka. Náhradné doručenie rozsudku účastníkovi zastúpenému v konaní zástupcom pre celé konanie neprichádza do úvahy. § 31 O.s.p. sa vzťahuje aj na tento typ zastúpenia účastníka v konaní opatrovníkom podľa § 29 O.s.p. Opatrovník ustanovený účastníkovi podľa § 29 O.s.p. má v zmysle § 31 O.s.p. v konaní rovnaké postavenie ako zástupca splnomocnený na zastupovanie účastníka na základe udeleného plnomocenstva. Uvedené závery potvrdzuje aj ustálená judikatúra, z ktorej vyplýva, že aj „pre tento druh zastúpenia platí § 31 O.s.p., podľa ktorého ustanovený zástupca má rovnaké postavenie ako zástupca na základe procesnej plnej mŕť (napr. nález US ČR II. ÚS 27/2000, I. ÚS 559/2000, uznesenie Krajského súdu v Žiline 6Co/221/2012). Ani doručenie ustanovenému zástupcovi však nemôže za žiadnych okolností vyvolať právne následky, ak pre jeho ustanovenie neboli splnené zákonné podmienky, v opačnom prípade by účastníkovi konania bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f) O.s.p. a bolo by porušené jeho právo na súdu ochranu zaručené v čl. 46 od.1 Ústavy a právo na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 Dohovoru. Z predmetného spisu, ako i pripojených doručení k rozsudku jednoznačne vyplýva, že konajúci súd doručil rozsudok zo 2.4.2014 sp. zn. 15C/15/2006 opatrovníkovi žalovaného /6.5.2014/ a právnej zástupkyňi žalobkyne /15.5.2014/ a podľa týchto doručení následne na prvopise rozhodnutia (čl. 614) vyznačil, že rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 31.5.2014. Napriek tomu, že pre ustanovenie opatrovníka žalovanému neboli splnené podmienky podľa § 29 ods.2 O.s.p., súd 14.3.2014 ustanovil žalovanému opatrovníka a svoje uznesenie nezrušil ani po tom, keď mal správou Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach, odboru poriadkovej polície, obvodného odd. PZ Košice Sídlisko KVP zo 15.3.2014 preukázané, že žalovaný na 7. poschodí na adrese E. XX, F. býva. Žalovanému bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom. Účinky doručenia písomného vyhotovenia rozsudku podľa § 158 ods.2 O.s.p. nastali 26.9.2014, kedy žalovaný rovnopis rozsudku osobne prevzal a v ten deň začala žalovanému plynúť aj lehota na podanie odvolania (§ 204 ods.1 O.s.p.), ktoré žalovaný doručil súdu 9.10.2014. Ďalej citoval, čo uviedol Ústavný súd v náleze sp. zn. III. ÚS 249/08 z 28.10.2008. Za situácie, keď súd napriek tomu, že neboli splnené podmienky pre ustanovenie opatrovníka, s opatrovníkom žalovaného ako zástupcom žalovaného konal, doručoval mu predvolanie na pojednávanie a nakoniec aj rozsudok, a zároveň napriek tomu, že opatrovníka ustanovil, súbežne doručoval predvolanie na pojednávanie a rozsudok aj žalovanému, nie je možné na doručenie rozsudku opatrovníkovi prihliadať a účinná ochrana práv žalovaného musí byť zachovaná. S ohľadom na vyššie uvedené, nie je mimo rozumných pochybností možné prijať záver, že žalovaný nedodrжал zákonom ustanovenú procesnú lehotu na podanie odvolania proti rozsudku z 2.4.2014 sp. zn. 15C/15/2006 a teda sa musí vychádzať z predpokladu, že odvolanie žalovaného proti uvedenému rozsudku bolo podané v zákonnej lehote. V prípade, ak by odvolací súd jeho odvolanie odmietol, ako neskoro podané, odňal by mu právo, aby na základe jeho včas podaného odvolania bol ním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa preskúmaný odvolacím súdom a uplatnil si trovy právneho zastúpenia za podanie tohto vyjadrenia a to vo výške 434,32 eur (1 x 353,54 eur, 1x RP á 8,39 eur, 20% DPH).

6. Uznesením Krajského súdu v Košiciach z 9.2.2015 (č. I. 673) bola vec vrátená súdu prvej inštancie ako predčasne predložená, pričom bola mu uložená povinnosť vyzvať žalovaného, aby mu oznámil mená a adresy bydliska osôb, kde sa v čase doručovania zásielok súdu od 7.1.2014 do 28.1.2014, 17.2.2014 do 13.3.2014 a od 2.4.2014 do 4.6.2014 zdržiaval, následne tieto osoby vyslúchnuť, ako sa u nich zdržiaval, t. j. či u nich býval a v ktorých dňoch, aby bolo možné posúdiť, či došlo k riadnemu doručeniu napadnutého rozsudku, v súlade s § 47 ods.2 O. s. p., resp. či tento bol dôvodne doručovaný opatrovníkovi a po vykonaní týchto úkonov vec opätovne predložiť odvolaciemu súdu.

7. Žalovaný na výzvu súdu z 23.3.2015, ktorá mu bola doručená 30.3.2015, v zmysle uznesenia Krajského súdu v Košiciach č. k. 5Co/987/2014-673 z 9.2.2015, uviedol nasledovné (č. I. 680): V čase od 7.1.2014 až do začiatku veľkonočných sviatkov v roku 2014, tj. až do 18.4.2014 zdržiaval na adrese E. XX Y. F., kde v tom čase býval. Na Veľký piatok 18.4.2014 žalovaný odišiel k rodičom K. O., X.. X.X.XXXX a J. O., X.. XX.XX.XXXX, L. O. X Y. F., u ktorých býval nepretržite až do 8.6.2014, kedy sa vrátil do bytu na E. XX Y. F.. Ako je z uvedeného zrejmé, pre ustanovenie opatrovníka žalovanému uznesením súdu zo 14.3.2014 neboli splnené zákonné podmienky, keďže žalovaný sa v čase rozhodujúcom pre ustanovenie opatrovníka na adrese E. XX Y. F.A. zdržiaval. Ako vyplýva aj zo správy OR PZ v Košiciach zo 15.3.2014 a rovnako aj z listu matky žalovaného pani K. O. z 20.2.2014 (č. 1. 603 spisu), žalovaný v predmetom

čase na uvedenej adrese býval, vzhľadom k čomu dôvody pre ustanovenie opatrovníka žalovanému v zmysle § 29 O.s.p. neboli dané. Keďže podmienky pre ustanovenie opatrovníka žalovanému neboli splnené, o čom mal konajúci súd vedomosť, súd mal uznesenie o ustanovení opatrovníka zrušiť a v konaní naďalej konať do žalovaným. Pokiaľ súd napriek tomu uznesenie o ustanovení opatrovníka nezrušil a v konaní konal s opatrovníkom ustanoveným podľa § 29 O.s.p., písomnosti súdu, vrátane meritórneho rozhodnutia, mohli byť v zmysle § 158 ods.2 v spojení s § 31 O.s.p. účinne doručované iba ustanovenému opatrovníkovi, ktorý je v takýchto prípadoch jedine oprávnený účinne preberať písomnosti za účastníka, ako to žalovaný zdôraznil aj vo svojom vyjadrení zo 3.3.2015, na obsah ktorého týmto v celom rozsahu poukazuje a fotokópiu ktorého predkladá konajúcemu súdu v prílohe tohto podania. Skutočnosť, kde sa žalovaný v období nasledujúcom po ustanovení opatrovníka zdržiaval, je preto v prejednávanej veci bez právneho významu. Keďže iba ustanovený opatrovník mohol účinne preberať písomnosti za účastníka, doručovanie rozsudku žalovanému v 9.5.2014 a 12.5.2014 nemohlo vyvolať žiadne právne následky a nemohla nastať ani fikcia doručenia rozsudku v zmysle § 47 ods.2 O.s.p. Doručenie súdnej zásielky opatrovníkovi účastníka, pre ustanovenie ktorého neboli splnené zákonné podmienky, nemôže za žiadnych okolností vyvolať právne následky, v opačnom prípade by účastníkovi konania bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f) O.s.p. a bolo by porušené jeho právo na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 od. 1 Ústavy a právo na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 Dohovoru. Účinky doručenia písomného vyhotovenia prvostupňového rozsudku Okresného súdu Košice II z 2.4.2014 nastali v posudzovanej veci v prípade žalovaného až 26.9.2014, kedy žalovaný rovnopis rozsudku osobne prevzal a kedy začala žalovanému plynúť aj lehota na podanie odvolania v zmysle § 204 ods.1 O.s.p. Napadnutý rozsudok okresného súdu preto neostáva než zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

8. Žalovaný v ďalšom podaní z 1.7.2016 doručenom súdu 8.7.2016 (č. I. 708) uviedol, že sa v čase od 7.1.2014 až do začiatku veľkonočných sviatkov v roku 2014, tj. až do 18.4.2014 zdržiaval na adrese Jasuschova 22 v Košiciach, kde v tom čase býval. Na Veľký piatok 18.4.2014 žalovaný odišiel k rodičom K. U. O., X.. X.X.XXXX C. J. O., X.. XX.XX.XXXX, L. O. X Y. F., u ktorých býval nepretržite až do 8.6.2014, kedy sa vrátil do bytu na E. XX Y. F.. Na preukázanie tvrdených skutočností žalovaný konajúcemu súdu v prílohe tohto podania predložil čestné vyhlásenie p. K. O. a čestné vyhlásenie J. O.. Pre prípad, ak by konajúci súd nepovažoval čestné vyhlásenia za postačujúce žalovaný navrhol konajúcemu súdu, aby doplnil dokazovanie výsluchom svedkov: K. O., X.. X.X.XXXX, L. O. X, F. C. J. O., X.. XX.XX.XXXX, L. O. X, F.. Zároveň oznámil, že doklady o prebratí iných zásielok, ktoré žalovaný v rozhodnom čase tj. od 7.1.2014 až do 18.4.2014 v byte na E. XX Y. F. preberal, nemá k dispozícii, nakoľko zostali v byte na E. XX Y. F. a žalobkyňa mu ich doposiaľ spolu s ďalšími osobnými vecami nevydala. K podaniu pripojil totožné čestné vyhlásenia podpísaného J. O. C. K. O., ktorí vyhlásili na svoju česť, že syn A.. J. O., X.. X.X.XXXX, V. L. E. XX, XXX XX F. sa v čase od 7.1.2014 do 18.4.2014 zdržiaval v byte na E. XX Y. F., F. P. K. O. chodievala navštevovať a od 18.4.2014 (Veľký piatok) až do 8.6.2014 sa zdržiaval v byte na O. X Y. F., v ktorom bývam spoločne s manželkou K. O., X.. X.X.XXXX, pričom do bytu na E. XX Y. F. sa vrátil dňa 8.6.2014 (č. I. 710, 712).

9. SBD II Košice, Bardejovská 3, Košice (č. I. 714) vo vyjadrení zo 7.7.2016 uviedlo nasledovné: V zápisnici o dohode o odovzdaní a prevzatí družstevného bytu č. 25 na 7. poschodí na ulici E. XX Y. F. zo 17.9.1984 je uvedené, že žalobkyňa žila v čase uzavretia dohody v manželstve so žalovaným a že s ním trvalé žila. (o čom pripojili dôkaz dôkaz: 1. Zápisnica o dohode o odovzdaní a prevzatí bytu zo dňa 17.09.1984). Závazná prihláška pre nájomcu bytu pri prevode vlastníctva bytu doručená Stavebnému bytovému družstvu II. Košice (ďalej len „SBD II. Košice“) 26.10.1999 bola podpísaná žalobkyňou a žalovaným ako spoločnými členmi družstva a nájomcami družstevného bytu č. 25 na ulici E. XX Y. F., kde je tiež uvedený príslušník bývajúcí v spoločnej domácnosti dcéra F. O.. (dôkaz: 2. Závazná prihláška) 10.9.2014 bola podaná na SBD II. Košice žiadosť o aktualizáciu údajov potrebných na zmenu osobných údajov v bytovej evidencii SBD II. Košice z 10.9.2014, ku ktorej žalobkyňa priložila Rozsudok vydaný v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva č.k. 15C/15/2016, ktorý nadobudol právoplatnosť 31.5.2014. V tejto žiadosti je uvedený počet členov domácnosti: 0. (dôkaz: 3. Žiadosť o aktualizáciu údajov potrebných na zmenu osobných údajov v bytovej evidencii SBD II. Košice z 10.09.2014) Dožiadané mená a adresy susedov: H. H., L. E. XX, F., L. Č.. XX, poschodie 7-nájomca družstevného bytu C. D., L. E. XX, F., L. Č.. XX, poschodie 7 - vlastníčka bytu H. F., L. E. XX, F., L. Č.. XX, poschodie 7 - nájomca družstevného bytu (dôkaz: 4. Menný zoznam vlastníkov bytov, E. XX, F.) V priebehu roka 2014 bola z účtu vedeného na odporcu realizovaná len jedna úhrada na preddavkoch do fondu prevádzky, údržby a opráv a to 4.3.2014 vo výške 122,69 eur na apríl 2014, zvyšné preddavky boli realizované z účtu vedeného na žalobkyňu podľa prehľadu ročných platieb jednotlivca za rok 2014 a tieto úhrady boli zaúčtované podľa prílohy č. 1 Vyúčtovania nákladov za dodané služby a poskytnuté

plnenia spojené s užívaním bytu za rok 2014 - Prehľad o mesačných zálohových platbách užívateľa bytu za rok 2014. (dôkaz: 5. Prehľad ročných platieb jednotlivca za rok 2014, 6. Vyúčtovanie nákladov za dodané služby a poskytnuté plnenia spojené s užívaním bytu za rok 2014).

10.Podľa § 386 ods.1 písm. a) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene.

11.Podľa § 362 ods.1 prvá veta CSP odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

12.Podľa § 121 ods.2 CSP do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty.

13.Podľa § 121 ods.3 CSP Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca.

14.Podľa § 121 ods.5 CSP lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

15.Podľa čl. 5 CSP zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu. Súd môže v rozsahu ustanovenom v tomto zákone odmietnuť a sankcionovať procesné úkony, ktoré celkom zjavne slúžia na zneužitie práva alebo na svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva, alebo vedú k nedôvodným prieťahom v konaní.

16.Podľa čl. 17 CSP Súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

17.Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.) odvolanie žalovaného odmietol podľa § 386 ods.1 písm. a) O. s. p., lebo bolo podané oneskorene.

18.Podľa § 45 ods.1 O. s. p. (platný v čase doručovania rozsudku) súd doručuje písomnosť sám alebo poštou. Súd môže doručiť písomnosť aj prostredníctvom súdneho exekútora, orgánu obce alebo príslušného útvaru Policajného zboru a v prípadoch ustanovených osobitným predpisom aj prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo spravodlivosti").

19.Podľa § 45 ods.2 O. s. p. údaje uvedené na potvrdení o doručení písomnosti (ďalej len "doručenka") sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak.

20.Podľa § 46 ods.1 O. s. p. adresátovi možno doručiť písomnosť v byte, v sídle (mieste podnikania), na pracovisku alebo kdekoľvek bude zastihnutý.

21.Podľa § 46 ods.2 O. s. p. ak nebol adresát zastihnutý, hoci sa zdržuje v mieste doručenia, doručí sa inej dospelšej osobe bývajúcej v tom istom byte alebo v tom istom dome alebo zamestnanej na tom istom pracovisku, ak je ochotná obstarat' odovzdanie písomnosti. Ak nemožno ani takto doručiť, uloží sa písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresát sa vhodným spôsobom vyzve, aby si písomnosť vyzdvihol. Písomnosť sa považuje za doručenú dňom, keď bola súdu vrátená, i keď sa adresát o tom nedozvedel.

22.Podľa § 47 ods.1 O. s. p. do vlastných rúk treba doručiť písomnosti, pri ktorých tak ustanovuje zákon, a iné písomnosti, ak to nariadi súd.

23.Podľa § 47 ods.2 O. s. p. ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát zásielku počas jej uloženia nevyzdvihne, považuje sa deň, keď bola zásielka vrátená súdu, za deň doručenia, i keď sa adresát o tom nedozvedel.

24.Občiansky súdny poriadok v § 45 (v znení účinnom v čase doručovania rozsudku) stanovuje, že súd môže písomnosť doručovať priamo, a to sám odovzdaním adresátovi pri konaní alebo doručovateľom súdu a poštou (podľa Poštových podmienok) alebo môže doručovať nepriamo, prostredníctvom súdneho exekútora, orgánu obce alebo príslušného útvaru Policajného zboru a v prípadoch ustanovených osobitným predpisom aj prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky. Podľa charakteru písomnosti sa doručenie môže uskutočniť dvoma spôsobmi, a to jednoduchým doručením (§ 46) a doručením do vlastných rúk (§ 47).

25.Aj v prípadoch, v ktorých musí byť písomnosť doručená do vlastných rúk, Občiansky súdny poriadok v § 47 ods.2 pripúšťa možnosť náhradného doručenia a súčasne vymedzuje podmienky, za splnenia ktorých sa v takomto prípade považuje písomnosť za doručenú. Náhradné doručenie predpokladá

predovšetkým splnenie podmienky, že adresát sa zdržuje v mieste doručenia. Po zistení, že sa adresát v mieste doručenia zdržuje, ale pri doručení nebol zastihnutý, vykoná sa doručenie písomnosti tak, že doručovateľ písomne adresátovi oznámi, kedy (deň a hodinu) príde zásielku znovu doručiť. Iba v prípade, ak doručovateľ adresáta nezastihne ani pri tomto opakovanom pokuse o doručenie, môže písomnosť uložiť na pošte alebo orgáne obce, avšak je povinný o tejto skutočnosti adresáta upovedomiť. Občiansky súdny poriadok v citovanom ustanovení spája fikciu doručenia zásielky určenej do vlastných rúk (ak si adresát zásielku počas jej uloženia nevyzdvihne, považuje sa deň, keď bola zásielka vrátená súdu, za deň doručenia, i keď sa adresát o tom nedozvedel) iba vtedy, ak bol zachovaný postup upravený v tomto ustanovení. V prípade nesplnenia niektorej z uvedených podmienok, nemôže dôjsť k platnému náhradnému doručeniu zásielky.

26.Z preskúmaného spisu vyplýva, že rozsudok bol doručovaný žalovanému poštou. Keďže v čase prvého doručovania nebol pokus o doručovanie úspešný (9.5.2014) bol upovedomený, že ďalší pokus o opakované doručenie bude 12.5.2014, ktorý bol rovnako neúspešný, preto zásielka bola uložená od 12.5.2014 do 2.6.2014 na pošte a vrátená súdu 4.6.2014 s odôvodnením, že v odbernej lehote nebola prevzatá (viď obálka pri č.l.631a).

27.Na to, aby nastalo doručenie zásielky do vlastných rúk fikciou musia nastať súčasne všetky podmienky predkladané zákonom 1. adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk nebol v mieste doručenia zastihnutý, 2. bol dodržaný zákonom ustanovený postup - upovedomenie adresáta o novom doručení, nové neúspešné doručenie a uloženie písomnosti na pošte alebo orgáne obce, o uložení bol adresát upovedomený a 2. v mieste doručenia sa zdržuje. Výklad pojmu „zdržovať sa v mieste doručenia“ podal Najvyšší súd SR v uznesení 5 Cdo 179/2010 zo 7.9.2010, v ktorom uviedol, že „gramatický výklad slov - hoci sa v mieste doručenia zdržuje - nemôže byť iný len ten, že zákon vyžaduje a predpokladá, že adresát sa v dobe doručovania v mieste doručenia skutočne zdržuje a že len nebol zastihnutý tam, kde má doručovateľ písomnosť doručiť.“ V prejednávanej veci je nutné osobitne zdôrazniť, že sám žalovaný opakovane označil miesto na doručovanie písomnosti E. XX, F. (viď zápisnica z pojednávania z 3.4.2013, č. I. 562) a rovnako aj jeho mama (č. I. 603). Žalovaný zmenu adresy súdu neoznámil, rovnako neoznámil, že na uvedenej adrese sa nebude zdržiavať dlhšiu dobu. V kontexte s uvedeným, súd dôvodne mohol predpokladať, že je naplnený zákonný predpoklad, že v mieste doručovania písomností sa skutočne zdržiava. Aj úkony, ktoré boli vykonané potom ako žalovaný podal odvolanie uvedený predpoklad nevyvrátili, práve naopak potvrdil to i sám žalovaný, keď nepreukázal, žeby v čase doručovania rozsudku od 9.5.2014 do 2.6.2014 sa v mieste označenom pre doručovanie zásielok nezdržieval pre prekážku vážnej a trvalej povahy (pobyt v nemocnici, na liečení, v zahraničí). Zdržovanie sa v mieste doručenia v podstate teda znamená, že sa adresát vracia do svojho bytu, čo by bolo vylúčené, ak by bol v čase doručovania existovala prekážka, ktorá by mu v tom bránila napr. pobyt v nemocnici, na dovolenke a pod.. Ak by aj súd uveril, že od 18.4.2014 do 8.6.2014 sa zdržiaval u svojich rodičov, neuviedol žiadnu prekážku, prečo nemohol resp. nechodil pravidelne do bytu Y. F., E. XX, vykonávať starostlivosť a údržbu bytu a teda aj preberať zásielky. K tvrdeniu žalovaného, že on sa v čase doručovania zásielky zdržiaval v F. X. O. X nie je možné vyhodnotiť inak, len ako nepreukázané tvrdenie, lebo žalovaný túto skutočnosť dokazuje len čestnými prehláseniami svojich rodičov, ktorých hodnovernosť je spochybnená už tým, že ide o najbližších príbuzných, a je absolútne prirodzené, že majú záujem pomôcť synovi. O tom svedčí aj ich konanie, keď spočiatku doručoval súd zásielky na ich adresu, čo zmenili na doručovanie v F., E. XX a matka odmietla byť opatrovníčkou synovi, teda nemali záujem urýchliť a skončiť vedené konanie. Preto aj ich výsluch, ktorý žalovaný navrhoval je neúčelný, lebo ťažko uveriť tomu, že by tvrdili niečo iné ako vyhlásili v čestnom prehlásení. Vychádzajúc z uvedeného je zrejmé, že žalovaný v mieste doručovania zásielky, ktorej obsahom bol rozsudok sa zdržiaval, na adrese ním určenej pre doručovanie. Postoj a správanie sa žalovaného v priebehu celého vedeného konania svedčí len o tom, že mal úmysel vyhýbať sa konaniu a bezdôvodne ho predlžovať. Takýto postoj aj s prihliadnutím na čl. 5 CSP ktorého cieľom je okrem zásady spravodlivej ochrany práv strán aj zásada účinnej procesnej ochrany. Nemožno akceptovať a poskytovať ochranu tomu, ktorého úmysel je vyhnúť sa konaniu, nedôvodne ho predlžovať, lebo by to viedlo jednoznačne k porušeniu práv žalobkyne.

28.V kontexte s uvedeným lehota na podanie odvolania začala žalovanému plynúť od dňa nasledujúceho po vrátení zásielky súdu, t. j. od 5.6.2014 a jej koniec pripadol na 19.6.2014 (štvrtok), preto pokiaľ podal odvolanie až 9.10.2014, urobil tak po uplynutí lehoty, rozhodnutie sa stalo 20.6.2014 právoplatným a odvolanie muselo byť preto odmietnuté ako oneskorene podané.

29.K tvrdeniu žalovaného, že uvedený rozsudok jemu doručený nebol a účinky doručenia rozsudku opatrovníkovi nenastali je nutné uviesť, že ustanovenie opatrovníka uznesením zo 14.3.2014 (č. I. 609) sa javí ako nadbytočné aj s prihliadnutím na správu Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach odbor

poriadkovej polície, obvodné oddelenie PZ Košice Sídliisko KVP z 24.2.2014 (č. I. 604). Týmto úkonom však súd neodňal žalovanému žiadne práva, lebo každú zásielku aj napriek uvedenému uzneseniu doručoval žalovanému a duplicitne opatrovníkovi, na ktorú ako nadbytočne doručенú nemal prihliadať. Súd pochybil, keď potom ako mu bola doručená správa Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach odbor poriadkovej polície, obvodné oddelenie PZ Košice Sídliisko KVP z 15.3.2014 (č. I. 610) uznesením nezrušil ustanoveného opatrovníka, keďže zistil, že odpadli dôvody pre jeho ustanovenie. Touto vadou, vzhľadom na jeho ďalšie úkony, (keď žalovanému doručoval zásielky) neodňal žiadne procesné práva a žalovanému bolo umožnené buď zúčastniť sa konania alebo realizovať procesné práva, ktoré mu CSP (predtým Občiansky súdny poriadok) priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. V zmysle uvedeného postup súdu nemožno označiť ako vedúci k odňatiu možnosti konať pred súdom.

30.Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

31.Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32.Žalobkyňa mala v odvolacom konaní úspech, preto má právo na náhradu trov odvolacieho konania, ktorých výška bude určená samostatným rozhodnutím (§ 262 ods.2 CSP).

33.Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).